

***

Am aflat, cu mare bucurie, că Muzeul “Vasile Pârvan” rotunjește, în această primăvară, 10 decenii de viață sau, altfel spus, 100 de ani! E mult, cu siguranță, dar nu cred că importantă e doar vârsta măsurată în cifre; mai important este că, în spatele acestor ani, stau (înregistrate cu migală, bine structurate pe colecții) epoci, vestigii și artefacte, toate rodul a zeci de oameni rămași anonimi, dar nemuritori prin munca lor!

Într-o lume în care toate se înnoiesc și se schimbă cu o viteză uluitoare, doar muzeele îi mai pot oferi omului o revanșă în fața necruțătorului zeu Cronos! Să nu uităm niciodată că ele sunt singurele instituții în care găsim mărturii ale trecutului din care prezentul n-ar trebui să înceteze să învețe...

Felicităm întregul colectiv al muzeului pentru eforturile constant depuse și le dorim, în acest moment de sărbătoare, important pentru întreaga mișcare muzeistică din țară, să aibă parte de bucurii și succese profesionale, dar și personale!

Cu prietenie,
Marcel ANGHEL,
director, Teatrul „Victor Ion Popa”

REMEMBER BÂRLAD

Primul meu contact cu Bârladul datează din vremea când eram student la Universitatea „Al. I. Cuza” Iași. Cred că eram prin anul doi când, în timpul unei vacanțe, m-am oprit la Bârlad. Prin facultate începuse să se știe câte ceva despre descoperirile de la Valea Seacă. Vroiam să văd orașul lui Victor Ion Popa, al lui Alexandru Ioan Cuza și eram curios să văd Muzeul.

Era pe vremea regiunilor, orașul era încă în amortiție, nu se mișcau prea multe lucruri, dar aflasem că, de vreo doisprezece – treisprezece ani, aici luase ființă o mare fabrică de rulmenți (1951/1953). Era ceva nou. Am fost oarecum șocat să văd că centrul orașului devenise în bună măsură șantier – începuse construcția de blocuri, unele deja fuseseră date în folosință.

Am văzut Teatrul „Victor Ion Popa”, înființat în 1955, care împărțea impunătoarea clădire a fostei Prefecturi de Tutova, construită în 1899, cu Muzeul, aflat în organizare. Nu am putut vedea mare lucru. Și mulți ani mai târziu, la începutul deceniului nouă al secolului trecut, când a poposit la Bârlad expoziția *Geto-dacii din Bazinul Siretului*, rod al unei colaborări între muzeele din Bacău, Roman, Bârlad, Vaslui, Tecuci, Galați, Brăila și Buzău, Muzeul „Vasile Pârvan”, deținător al unui impresionant și interesant patrimoniu arheologic, era din nou în consolidare/reorganizare.

Cu ocazia acelei prime călătorii, am aflat că Bârladul avea o istorie multiseculară, prima atestare medievală datând din 28 iunie 1401, de la Alexandru cel Bun, că Ștefan cel Mare amplasase aici, în 1475, *Cetatea de pământ de la Bârlad*, că aici fusese reședința vornicului Țării de Jos, că orașul avea o biserică ridicată de Vasile Lupu - Biserica Domnească cu hramul *Adormirea Maicii Domnului*, că Liceul „Gheorghe Roșca Codreanu” a fost al doilea liceu din Moldova, după cel din Iași, că intelectualitatea orașului înființase în 1915 *Academia Bârlădeană* etc. etc. Cu un an înaintea Academiei, la 10 aprilie 1914, o mână de intelectuali și oameni de bine înființaseră primul muzeu la Bârlad. Teatrul și muzeul, instituții fundamentale, emblematice pentru orice urbe care se respectă, au apărut, deci, pe temelia unor frumoase tradiții culturale.

Aici, la Bârlad, își aveau rădăcinile nu numai Alexandru Ioan Cuza și Victor Ion Popa, ci și Ioan Cuza, Manolache Costache Epureanu, Grigore Cuza, Gh. Sion, Ionel Teodoreanu, Ștefan Procopiu, Elena Farago, Gheorghe Gheorghiu-Dej ș.a.

În anii care au urmat am avut interesante întâlniri colocviale și schimburi de idei cu Vasile Palade, autorul descoperirilor de la Valea Seacă și din alte situri din arealul de competență și ostenitorul întru modernizarea Muzeului „Vasile Pârvan”, om dintr-o generație care a făcut multe pentru istoria Daciei și a României, în vremea când informația se stoca pe fișe scrise de mână și

se păstra în minte, nu pe hardul calculatoarelor, ca astăzi.

Instituție de prestigiu, Muzeul bărlădean și colectivul său actual duc mai departe tradiția creată de înaintași, continuând să organizeze sesiuni de comunicări științifice de importanță națională, să publice monografiile și studii de real interes, să editeze revista *Acta Musei Tutovensis*, ajunsă la numărul IX, așteptată cu interes de toți specialiștii, să găzduiască expoziții cu tematică diversă, să completeze o prestigioasă galerie de artă plastică etc. etc. Motive pentru a *ura Muzeului „Vasile Pârvan” și harnicului său colectiv activitate spornică și mari realizări pe ogorul muzeografiei românești.*

La mulți și spornici ani, Muzeu Bârlădean !

Prof. dr. Eugen-Marius CONSTANTINESCU

IMPRESII DESPRE COLABORAREA CU MUZEUL „VASILE PÂRVAN” PÂRVAN” DIN BÂRLAD A ARHEOLOGILOR DE LA CHIȘINĂU

Colaborarea noastră, a câtorva arheologi de la Chișinău cu Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad, a început în anul 2008, când unul dintre semnatarii acestor rânduri, Vlad Vornic, a fost invitat la ediția a IV-a a Sesiunii de Comunicări Științifice. El a revenit la Chișinău profund impresionat atât de colecțiile adunate de-a lungul timpului, expuse în Secțiile de Arheologie, Istorie și Numismatică, din care cunoștea doar unele piese din publicațiile de specialitate, cât și de expozițiile celorlalte filiale ale Muzeului: Secția Științele Naturii, Secția Personalități Bârlădene, Secția de Artă și splendidul Pavilion Muzeal „Marcel Guguianu”.

Bineînțeles că stabilirea relațiilor de colaborare științifică se datorează în primul rând unei perioade și tematici comune de studiu – epoca antică târzie, în special cultura Sântana de Mureș-Černjachov – însă atunci era intervalul de timp când România tocmai aderase la Uniunea Europeană, iar dl. director Mircea Mamalaucă, pe lângă frumoasele realizări de la începutul activității sale în acest post, avea o mulțime de idei și planuri frumoase, pe care le expunea foarte convingător și cu o energie debordantă.

Astfel că, deloc întâmplător și neașteptat, foarte curând, domnia sa împreună cu dl. Ion Ioniță, profesorul nostru îndrumător din perioada stagiilor de doctorat de la Iași, au venit la Muzeul Național de Istorie a Moldovei din Chișinău cu un plan concret de propuneri pentru colaborare în cadrul unui foarte interesant proiect transfrontalier Phare. Proiectul *Antichitatea târzie în bazinul Prutului*, inițiat la Bârlad, a fost susținut fără rezerve de dl. director Eugen Sava, astfel MNIM alăturându-se muzeelor din Botoșani și Tecuci, precum și Institutului de Arheologie din Iași, în vederea realizării celor două etape de bază ale acestuia: organizarea expoziției itinerante și elaborarea catalogului expoziției. Semnatarii acestor rânduri au fost incluși în echipa de la Chișinău, care a selectat din fonduri și a pregătit vestigiile arheologice pentru expoziția itinerantă. Vlad Vornic a redactat textul vocilor reflectând descoperirile din stânga Prutului pentru Catalogul *Antichitatea târzie în bazinul Prutului* (Bârlad, Sfera, 2009), fiind, alături de dl. Ion Ioniță și dl. Mircea Mamalaucă, unul dintre coordonatorii acestei ediții deosebite.

Vernisarea expoziției itinerante *Antichitatea târzie în bazinul Prutului* la Bârlad, în mai 2009, a fost pentru noi un eveniment de o semnificație aparte: publicul larg din dreapta Prutului putea vedea pentru prima dată vestigii din epoca antică târzie descoperite în Basarabia. La rândul-ne, ne-am bucurat să admirăm la Chișinău, în iunie-iulie, cele mai interesante piese de inventar din faimoasele necropole ale culturii Sântana de Mureș-Černjachov de la Bârlad-Valea Seacă, Mihălășeni, Barcea, Bogdănești și Polocin. Ne-au onorat cu prezența la această manifestare distinși inițiatori și principali coordonatori ai proiectului – dl. director M. Mamalaucă și dl. prof. Ion Ioniță.